

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

jer til, at det har taget tid. Nu nåede vi altså frem til februar, inden det træder i kraft, og det var jo i foråret 1970, vi drøftede disse ting meget energisk.

En anden ting, som vi også i udvalget drøftede energisk i foråret 1970, var spørgsmålet om forsikring af deltidsbeskæftigede. Jeg var inde på nytten og værdien af og skal vi sige fremtiden for deltidsbeskæftigede her i landet i debatten om det foregående punkt på dagsordenen. Nu oplyser ministeren, at der er 14 arbejdsløshedskasser, som har etableret mulighed for forsikring af deltidsbeskæftigede. Men er det egentlig ikke for beskedent, at der kun er 14 kasser, der foreløbig er gået i gang, og er de så i virkeligheden gået i gang på den rigtige måde? Jeg må føje dette til: at mon vi ikke også på det felt trænger til en oplysningsvirksomhed, således at de, der er interesseret i at blive forsikret på deltidsbasis, virkelig får oplysninger om disse muligheder i hænde?

Må jeg til slut sige nu, da vi drøfter lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring — og det gør vi jo nogle gange her i folketinget i en samling — at da vi sidst drøftede loven, spurgte jeg, hvordan det gik med antallet af arbejdsformidlingskontorer. Tanken var jo oprindeligt, at vi skulle have et antal, der svarede til det antal amter, vi har her i landet. Det blev dengang oplyst, at det var svært bl. a. af personalemæssige grunde i en hast at få rangeret ind, så man fik et passende antal, altså det antal, der svarede til antallet af amter, men at det ville komme hen ad vejen. Nu er vi altså kommet et stykke hen ad vejen, og derfor må jeg spørge arbejdsministeren, hvor langt vi er kommet frem: er vi i nærheden af det antal, vi skal have?

I samme forbindelse vil jeg gerne spørge om antallet af de såkaldte lokalkontorer. Da vi sidst behandlede loven om arbejdsformidling, blev det sagt, at nu skulle man passe på, at der endelig ikke blev for stor afstand til de enkelte arbejdsformidlingskontorers lokalafdeling; så lagde vi dem meget tæt, og så fandt vi, når vi skal være helt ærlige, ud af, at der faktisk var mulighed for at transportere sig over lidt større afstande, end vi egentlig havde tænkt os, knallerter og biler

og den slags midler var jo i mellemtiden kommet til.

Nu er så spørgsmålet, om man ikke kan sætte antallet en lille smule ned. Når jeg siger det i den aktuelle situation, har det en sammenhæng med, at når vi ser på finansloven, er omkostningerne i forbindelse med arbejdsformidlingen jo ikke helt ubetydelige; der er nok grund til også at være opmærksom på rationaliseringsbestrebelse inden for dette område.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Arne Larsen: Socialistisk folkeparti har aldrig været tilhænger af denne lov, især ikke af bestemmelserne om arbejdsformidling i den form, den har fået med oprettelse af de offentlige arbejdsformidlingskontorer. Så vidt jeg er orienteret, har man i alt 400 i dag og med et ganske stort behov for personale og en opsvulmet administration. At lade arbejdsformidlingen gå tilbage til arbejdsløshedskasserne var det eneste rigtige, men det opnår vi jo næppe politisk tilslutning til i dag, og derfor vil mit parti koncentrere sig om at forbedre den gældende lovgivning mest muligt.

Interessant er det, at statsministeren i den senere tid har haft en del diskussion med en række faglige ledere især fra murerforbundets afdelinger i Århus, Silkeborg og København og i svar til disse på spørgsmålet om en løsning af deres beskæftigelsesmæssige problemer påpegede, at murerorganisationerne og deres ledere jo bare kunne være lidt mere aktive og gå ind i anvisningsarbejdet, sende deres medlemmer til arbejde uden for deres hjemstedskommune, for der var jo arbejde nok. Det har bl. a. foranlediget, at murerformanden i Silkeborg, hr. Arne Jensen, har sendt et svar til statsministeren; svaret har været offentliggjort i dagspressen, og jeg tillader mig at citere:

„Jeg takker for Deres svar af 12. januar og er principielt enig med Dem i, at det burde være fagforeningernes opgave at anvise arbejde til de arbejdsløse. Men der er to grunde til ikke at gøre det. Det er for det første ulovligt og for det andet umuligt. Murerforbundets afdeling i Silkeborg har nu 22 pct. arbejdsløse, som har